

การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูที่ปรึกษาโรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขต
เบญจสิริ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 2*

THE IMPLEMENTATION OF STUDENT CARE AND SUPPORT SYSTEM BY
HOMEROOM TEACHER IN BENJASIRI SCHOOL CLUSTER, THE SECONDARY
EDUCATION SERVICE AREA OFFICE BANGKOK 2

¹สิวลี ยืนยาว Siwalee Yunyaow ²อุไร สุทธิแย้ม Urai Suthiyam

^{1,2}มหาวิทยาลัยรามคำแหง Ramkhamhaeng University, Thailand

Corresponding Author E-mail: Krusiwalee@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาความคิดเห็นการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูที่ปรึกษาโรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตเบญจสิริ 2) เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูที่ปรึกษาโรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตเบญจสิริ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 จำแนกตามเพศ ช่วงชั้นที่รับผิดชอบเป็นครูที่ปรึกษา และประสบการณ์การทำงาน เป็นการวิจัยแบบสำรวจโดยมีกลุ่มตัวอย่างเป็นครูที่ปฏิบัติหน้าที่ครูที่ปรึกษา 241 คน มีเครื่องมือการวิจัยคือแบบสอบถามและมีสถิติที่ใช้ในการวิจัย คือ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว เมื่อพบความแตกต่างจึงทำการเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยรายคู่ตามวิธีการของเชฟเฟ่ สรุปผลการวิจัยพบว่า 1) ความคิดเห็นการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูที่ปรึกษาโรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตเบญจสิริ โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ได้แก่ การป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน การส่งต่อนักเรียน การส่งเสริมและพัฒนา นักเรียน การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลและคัดกรองนักเรียน 2) การเปรียบเทียบความคิดเห็นการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูที่ปรึกษาโรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตเบญจสิริ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 2 พบว่า (1) ครูที่ปรึกษาที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูที่ปรึกษา โดยภาพรวมและรายด้านทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นด้านการส่งต่อนักเรียนไม่แตกต่างกัน (2) ช่วงชั้นที่รับผิดชอบเป็นครูที่ปรึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูที่ปรึกษา โดยภาพรวมและรายด้านมีความไม่แตกต่างกัน (3) ครูที่ปรึกษาที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกันมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูที่ปรึกษาโรงเรียน โดยภาพรวมและรายด้านทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน, ครูที่ปรึกษา, โรงเรียนมัธยมศึกษา

Abstract

The purposes of this research article are 1) to study the implementation of student care and support system by homeroom teacher in Benjasiri school cluster 2) to compare the implementation of student care and support system by homeroom teacher in Benjasiri school cluster, The Secondary Education Service Area Office Bangkok 2. The sample group were classified by gender, responsible school phase and work experience. This is a survey research whose sample group are 241 homeroom teachers. The research tool is questionnaire, and the statistical methods used to analyze the data are frequency, percentage, mean, standard deviation, T-test and one-way analysis of variance. The Scheffe's post hoc comparison method was used when the difference was found. The results revealed that 1) The scores of overall and individual aspects of operational reviews of student care and support system by homeroom teacher in Benjasiri school cluster are at high level, namely ; preventing and solving student problems, student referral, student promotion and development, getting to know students individually and student screening. 2) the comparison of operational reviews of student care and support system by homeroom teacher in Benjasiri school cluster, The Secondary Education Service Area Office Bangkok 2 reveals that (1) the operational review of homeroom teachers of different genders is statistically significant difference at 0.05 in the overall and individual aspects, except student referral. (2) the operational review of homeroom teachers of different responsible school phase shows no difference in the overall and individual aspects. (3) the operational review of homeroom teachers of different work experience is statistically significant difference at 0.05 in the overall and individual aspects.

Keywords: Student Care and Support System, Homeroom Teacher, Secondary School

บทนำ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 (ฉบับที่ 3) 2553 และ (ฉบับที่ 4) 2562 มาตรา 6 ได้กำหนดความมุ่งหมายและหลักการในการจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรมจริยธรรมในการดำรงชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข และมาตรา 23(5) การจัดการเรียนรู้ต้องเน้นความสำคัญด้านความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้ และมีการบูรณาการตามความเหมาะสมในแต่ละระดับการศึกษา ซึ่งเรื่องที่กำหนดให้ดำเนินการ คือ เรื่องความรู้และทักษะการประกอบอาชีพและการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข แต่เนื่องจากวิวัฒนาการด้านเทคโนโลยีและวิทยาศาสตร์มีความก้าวหน้ามากขึ้น ทำให้นักเรียนสามารถเข้าถึงสื่อต่างๆ เพื่อพัฒนาตนเองตามความต้องการตอบสนองสังคมแห่งการเรียนรู้และการศึกษาในยุคศตวรรษที่ 21 แต่ความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีและวิทยาศาสตร์ก็สามารถส่งผลเสียต่อนักเรียนได้เช่นกัน ซึ่งทำให้นักเรียนมีพฤติกรรมเปลี่ยนแปลงในทางที่ไม่พึงประสงค์ เกิดการลอกเลียนแบบตามสื่อที่ไม่เหมาะสม (สุภัทสร

สุริยะ, 2562) จนทำให้เกิดผลกระทบต่อการเรียนและทำให้ต้องออกจากโรงเรียนกลางคันและไม่จบการศึกษาตามที่กฎหมายกำหนด ซึ่งปัญหาดังกล่าวส่งผลกระทบต่อตัวนักเรียนเองและกระทบกับสังคมในระยะยาว

การจัดกระบวนการเรียนรู้ต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ให้นักเรียนรู้จักประยุกต์ใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาดังกล่าว รู้จักคิดเป็นทำเป็น (ณปิติ วงศ์ษา, 2559) รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรมค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ไว้ทุกวิชา อีกทั้งมีการประสานร่วมมือกับผู้ปกครองและบุคคลที่อยู่ในชุมชนทุกฝ่ายร่วมกันพัฒนานักเรียนตามศักยภาพเพื่อให้การจัดการศึกษาเป็นไปตามเจตนารมณ์ของกฎหมายดังกล่าว

ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นกระบวนการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างเป็นระบบ มีขั้นตอนชัดเจน พร้อมทั้งมีวิธีการและเครื่องมือที่มีมาตรฐาน มีคุณภาพ และมีหลักฐานการทำงานที่ตรวจสอบได้โดยมีครูประจำชั้นครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงาน โดยการมีส่วนร่วมของบุคลากรทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา ได้แก่ คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชน ผู้บริหาร ครูทุกคน รวมไปถึงบุคคลภายนอกที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ซึ่งจะต้องมีวิธีการ เครื่องมือที่ชัดเจน มีมาตรฐาน มีคุณภาพ และมีหลักฐานการทำงานที่ตรวจสอบได้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2558)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 เป็นหน่วยงานทางการศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ ดูแลรับผิดชอบการจัดการศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 27 เขตการปกครอง มีจำนวนโรงเรียนที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลจำนวน 52 โรงเรียน แบ่งส่วนราชการแบบกระจายอำนาจการบริหารจัดการศึกษา เพื่อให้มีเอกภาพในการบริหารจัดการศึกษาบริหารงานมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์โดยแบ่งส่วนราชการภายในตามโครงสร้างการบริหารการศึกษาของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 และมีการจัดกลุ่มโรงเรียนออกเป็นกลุ่มสหวิทยาเขต สหวิทยาเขตเบญจสิริเป็นสหวิทยาเขตที่ 11 เป็นสหวิทยาเขตที่มีโรงเรียนทั้งสิ้น จำนวน 6 โรงเรียน ประกอบด้วย โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย โรงเรียนวชิรธรรมสาธิต โรงเรียนสิริรัตนาร โรงเรียนมัธยมวัดธาตุทอง โรงเรียนสายน้ำผึ้งในพระอุปถัมภ์ฯ และโรงเรียนปทุมคงคา โดยเป็นโรงเรียนที่อยู่บริเวณโดยรอบอุทยานเบญจสิริ ซึ่งตั้งอยู่บนถนนสุขุมวิท เป็นโรงเรียนที่มีขนาดพื้นที่ใกล้เคียงกัน การจัดการศึกษาของโรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตเบญจสิริ พบว่า สาเหตุจากการเปลี่ยนแปลงของยุคสมัย สภาพสังคมที่เปลี่ยนไปส่งผลให้พฤติกรรมของนักเรียนเปลี่ยนไป มีพฤติกรรมก้าวร้าว ไม่เข้าเรียน ติดเกม ชู้สาว และพฤติกรรมอื่นๆ ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ นักเรียนมีสิทธิร้องเรียนจากการปฏิบัติของครูมากขึ้น ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนจึงต้องมีการดำเนินงานอย่างจริงจังและ แต่ด้วยบริบทของแต่ละโรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตเบญจสิริส่งผลให้การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีความแตกต่างกัน

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาความคิดเห็นของครูที่ปรึกษาต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูที่ปรึกษาโรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตเบญจสิริ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 เพื่อเป็นข้อมูลในการวางแผนพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2558) และยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของสถานศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูที่ปรึกษาโรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตเบญจสิริ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูที่ปรึกษาโรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตเบญจสิริ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 จำแนกตามเพศ ช่วงชั้นที่รับผิดชอบเป็นครูที่ปรึกษา และประสบการณ์การทำงาน

วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยมีวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ครูที่ปรึกษาโรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตเบญจสิริ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 644 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยในครั้งนี้ คือ ครูที่ปรึกษาโรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตเบญจสิริ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 241 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling) และเทียบสัดส่วนกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของ Cohen. J. (1977) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ตัวแปรต้น คือ เพศ ช่วงชั้นที่รับผิดชอบเป็นครูที่ปรึกษา และประสบการณ์การทำงาน

2.2 ตัวแปรตาม คือ ความคิดเห็นต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามองค์ประกอบ 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลและคัดกรองนักเรียน 2) ด้านการส่งเสริมและพัฒนาการเรียน 3) ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาการเรียน 4) ด้านการส่งต่อนักเรียน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เกี่ยวกับข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เกี่ยวกับความคิดเห็นต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนครอบคลุม ทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลและคัดกรองนักเรียน ด้านการส่งเสริมและพัฒนาการเรียน ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาการเรียน และด้านการส่งต่อนักเรียนจำนวนทั้งหมด 39 ข้อ

4. สร้างเครื่องมือและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือโดยศึกษาเอกสาร และสังเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จำนวน 10 เรื่องกำหนดนิยามศัพท์และกรอบแนวคิดในการวิจัย สร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมตามองค์ประกอบ 4 ด้าน เสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิจัยให้ข้อเสนอแนะ นำไป หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) จากผู้เชี่ยวชาญ 5 คน มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 0.98 แก้ไขปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ จัดทำแบบสอบถามฉบับที่ถูกต้อง นำไปทดลองใช้กับกลุ่มทดลองจำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย นำข้อมูลจากกลุ่มทดลองมาหาค่าความเชื่อมั่นได้ เท่ากับ 0.978

5. การเก็บรวบรวมข้อมูลในรูปแบบออนไลน์ผ่าน Google Form นับจำนวนแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืน จำนวน 241 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 ทำการตรวจสอบความถูกต้อง

6. การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสถิติทางสังคมศาสตร์ ดังนี้ 1) เกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้ค่าสถิติพื้นฐานหาค่าความถี่ และค่าร้อยละ

(Percentage) 2) การหาค่าความคิดเห็นต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนใช้ค่าสถิติค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3) การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนจำแนกตาม เพศและ ช่วงชั้นที่รับผิดชอบเป็นครูที่ปรึกษา ใช้การวิเคราะห์หาค่า t-test ส่วนประสมการผลการทำงานใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One – Way ANOVA) ถ้าพบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จะเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffer's method)

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาความคิดเห็นการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูที่ปรึกษาโรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตเบญจสิริ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 พบว่าความคิดเห็นต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูที่ปรึกษาโรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตเบญจสิริ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานครเขต 2 โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ การป้องกันและแก้ไขปัญหา นักเรียน การส่งต่อนักเรียน การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลและคัดกรองนักเรียน ดังในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูที่ปรึกษาโรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตเบญจสิริ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 ในภาพรวมและรายด้าน ดังนี้

การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน		ระดับการดำเนินงาน		
		$\bar{X}$	SD	ระดับ
1.	ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลและคัดกรองนักเรียน	4.32	.53	มาก
2.	ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน	4.37	.52	มาก
3.	ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา นักเรียน	4.43	.51	มาก
4.	ด้านการส่งต่อนักเรียน	4.40	.54	มาก
รวม		4.38	.49	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า ความคิดเห็นต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูที่ปรึกษาโรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตเบญจสิริ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.38$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา นักเรียน ($\bar{X} = 4.43$) รองลงมา คือ ด้านการส่งต่อนักเรียน ($\bar{X} = 4.40$) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลและคัดกรองนักเรียน ($\bar{X} = 4.32$)

2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูที่ปรึกษาโรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตเบญจสิริ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 จำแนกตามเพศ ช่วงชั้นที่รับผิดชอบเป็นครูที่ปรึกษา และประสมการการทำงาน โดยมีรายละเอียดดังนี้

2.1 ครูที่ปรึกษาที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูที่ปรึกษาโรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตเบญจสิริ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา

กรุงเทพมหานคร เขต 2 โดยภาพรวมและรายด้านทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นด้านการส่งต่อนักเรียนไม่แตกต่างกัน ดังในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูที่ปรึกษา โรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตเบญจสิริ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 จำแนกตามเพศ โดยภาพรวมและรายด้าน

การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครู ที่ปรึกษา	เพศ				t	p
	ชาย		หญิง			
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
1. ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลและคัดกรอง นักเรียน	4.18	.58	4.42	.47	-3.515	.001*
2. ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน	4.26	.55	4.46	.49	-2.875	.004*
3. ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาให้นักเรียน	4.33	.54	4.50	.47	-2.620	.009*
4. ด้านการส่งต่อนักเรียน	4.33	.57	4.46	.51	-1.892	.060
รวม	4.28	.53	4.46	.45	-2.918	.004*

* $p < .05$

จากตารางที่ 2 พบว่า เพศของผู้ตอบแบบสอบถามที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูที่ปรึกษาโรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตเบญจสิริ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 2 ในภาพรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นด้านการส่งต่อนักเรียนไม่แตกต่างกัน กล่าวคือ ครูที่ปรึกษาเพศหญิงมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนมากกว่าครูที่ปรึกษาเพศชาย

2.2 ช่วงชั้นที่รับผิดชอบเป็นครูที่ปรึกษาต่าง ๆ มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูที่ปรึกษาโรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตเบญจสิริ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 โดยภาพรวมและรายด้านมีความไม่แตกต่างกัน ดังในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูที่ปรึกษา โรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตเบญจสิริ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 จำแนกตามช่วงชั้นที่รับผิดชอบเป็นครูที่ปรึกษา โดยภาพรวมและรายด้าน

การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนของครูที่ปรึกษา	ช่วงชั้นที่รับผิดชอบเป็นครูที่ปรึกษา				t	p
	มัธยมศึกษาตอนต้น		มัธยมศึกษาตอนปลาย			
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
1. ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลและ คัดกรองนักเรียน	4.36	.41	4.27	.65	1.274	.204
2. ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน	4.43	.45	4.31	.60	1.697	.091
3. ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาให้นักเรียน	4.48	.46	4.36	.56	1.962	.051
4. ด้านการส่งต่อนักเรียน	4.46	.50	4.34	.57	1.787	.075
รวม	4.43	.41	4.32	.57	1.810	.072

จากตารางที่ 3 พบว่า ช่วงชั้นที่รับผิดชอบเป็นครูที่ปรึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน กล่าวคือ ช่วงชั้นที่รับผิดชอบเป็นครูที่ปรึกษามัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลายไม่มีผลต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

2.3 ครูที่ปรึกษาที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกันมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูที่ปรึกษาโรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตเบญจสิริ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 โดยภาพรวมและรายด้านทุกด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูที่ปรึกษาโรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตเบญจสิริ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน โดยภาพรวมและรายด้าน

การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนของครูที่ปรึกษา	ประสบการณ์การทำงาน						F	p
	ต่ำกว่า 10 ปี		10–20 ปี		สูงกว่า 20 ปีขึ้นไป			
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
1. ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลและคัดกรองนักเรียน	4.28	.54	4.57	.39	4.38	.47	4.391	.013*
2. ด้านการส่งเสริมและพัฒนา นักเรียน	4.33	.53	4.65	.35	4.30	.53	5.290	.006*
3. ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน	4.39	.52	4.65	.37	4.33	.53	3.671	.027*
4 ด้านการส่งต่อนักเรียน	4.37	.55	4.66	.33	4.20	.63	4.539	.012*
รวม	4.34	.50	4.63	.32	4.30	.51	5.059	.007*

* $p < .05$

จากตารางที่ 4 พบว่า ความคิดเห็นต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูที่ปรึกษาจำแนกตามประสบการณ์การทำงาน โดยภาพรวมและรายด้านทุกด้านมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ตามวิธีของเชฟเฟ (Scheffe's post hoc comparison method) ดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูที่ปรึกษาโรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตเบญจสิริ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 ที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกันโดยภาพรวมและรายด้าน

ประสบการณ์ในการทำงาน	$\bar{x}$	ต่ำกว่า 10 ปี	10-20 ปี	สูงกว่า 20 ปีขึ้นไป
		4.34	4.63	4.30
ต่ำกว่า 10 ปี	4.34		*	
10-20 ปี	4.63			
สูงกว่า 20 ปีขึ้นไป	4.30			

* $p < .05$

จากตารางที่ 5 พบว่า ความคิดเห็นต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกันมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้ครูที่ปรึกษาที่มีประสบการณ์การทำงาน 10-20 ปี มีความคิดเห็นสูงกว่าครูที่มีประสบการณ์การทำงาน ต่ำกว่า 10 ปี ทั้งในภาพรวมและรายด้าน กล่าวคือ ครูที่ปรึกษาที่มีประสบการณ์การทำงาน มากกว่า มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สูงกว่า ครูที่มีประสบการณ์การทำงานน้อยกว่า

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยพบผลการวิจัยที่สามารถนำมาอภิปรายผลการวิจัยได้ดังต่อไปนี้

1. ความคิดเห็นต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูที่ปรึกษาโรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตเบญจสิริ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาของนักเรียน ด้านการส่งต่อนักเรียน ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียนและด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล และคัดกรองนักเรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนนั้นเป็นกระบวนการหนึ่งในเชิงการบริหารที่สำคัญสถานศึกษาทุกแห่งต้องดำเนินงานอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง มีขั้นตอนชัดเจน พร้อมทั้งมีวิธีและเครื่องมือที่มีมาตรฐาน มีคุณภาพ และมีหลักฐานการทำงานที่ตรวจสอบได้ มีครูประจำชั้น ครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงาน และบุคลากรทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งในและนอกสถานศึกษาตามความหมายที่กระทรวงศึกษาธิการ (2546) ได้เคยให้ไว้ สอดคล้องกับงานวิจัยของพรศักดิ์ ผลการวิจัย (2562) ที่ผลการวิจัยพบว่า การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 11 ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่า ในภาพรวมและรายด้านมีการดำเนินงานอยู่ในระดับมากทุกด้าน และด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล รองลงมาคือ การคัดกรองนักเรียน การป้องกันและแก้ไขปัญหา การส่งเสริมพัฒนานักเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของกษิณพงษ์ ไวสะยานกุล (2563) ที่ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของครูที่มีต่อระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตเบญจบุรพา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 กรุงเทพมหานคร พบว่า โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของปรมาภรณ์ สนิธิ (2560) ที่ผลการวิจัยพบว่า แนวการพัฒนา ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ระดับประถมศึกษาของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ปทุมศึกษาปทุมธานี โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของสุภัทสร สุริยะ (2562) ที่ผลการวิจัยพบว่า การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาส สังกัด กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน กล่าวคือ การดำเนินงานของระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนส่วนใหญ่มีการดำเนินการด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลและคัดกรองนักเรียน ด้านการส่งเสริม และพัฒนานักเรียน ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาของนักเรียน และด้านการส่งต่อนักเรียนอยู่ในระดับมากเช่นกัน

2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูที่ปรึกษาโรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตเบญจสิริ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 จำแนกตามเพศ ช่วงชั้นที่รับผิดชอบเป็นครูที่ปรึกษา และประสบการณ์การทำงาน อภิปรายผลได้ดังนี้

2.1 เพศของผู้ตอบแบบสอบถามที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูที่ปรึกษาโรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตเบญจสิริ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 2 ในภาพรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นด้านการส่งต่อนักเรียน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก โรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตเบญจสิริมีโครงสร้างการบริหารงานที่ชัดเจน และบุคลากรทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยครูที่ปรึกษาเพศหญิง คือ ลักษณะความเป็นหญิง มีลักษณะพฤติกรรมที่เรียกว่า พฤติกรรมการแสดงออก (Expressive Behavior) หมายถึง พฤติกรรมที่เน้นการแสดงออกทางอารมณ์ซึ่งจะเป็นลักษณะที่ช่วยสนับสนุนให้เกิดผลดีในการอยู่ร่วมกับผู้อื่น เช่น การเอาใจใส่ต่อผู้อื่น การมีความรู้สึกไวต่อความรู้สึกของผู้อื่นสามารถตอบสนองได้อย่างเหมาะสม (Parson and Bales อ้างถึงใน ดุลยา จิตตะยโสธร, 2551) และสอดคล้องกับงานวิจัยของจันทร์ฉาย ไทยรัตน์ (2561) ที่ผลการวิจัยพบว่า การบริหารและการจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะที่ดีของนักเรียนโรงเรียนเชียงรายวิทยาคม อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย จำแนกตามเพศ โดยรวมและรายด้านทุกด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้น และด้านการส่งต่อนักเรียน ไม่แตกต่างกัน เช่นกัน

2.2 ช่วงชั้นที่รับผิดชอบเป็นครูที่ปรึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูที่ปรึกษาโรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตเบญจสิริ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นระบบขั้นตอนที่มีการกำหนดกระบวนการ วิธีการ ขั้นตอนไว้อย่างชัดเจน ครูที่ปรึกษาทุกคนมีโอกาสที่จะได้รับความรู้ความเข้าใจทักษะในการปฏิบัติงาน มีโอกาสร่วมกิจกรรมการอบรมสัมมนา ประชุมเชิงปฏิบัติการการศึกษาดูงาน ทำให้มีการดำเนินงานที่ไม่แตกต่างกัน เป็นไปตามที่ อิตินัดดา สิงห์แก้ว (2562) ที่ให้ความหมายระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง กระบวนการดำเนินงานช่วยเหลือนักเรียนอย่างเป็นระบบ มีขั้นตอนการดำเนินงานที่ชัดเจนและเครื่องมือการดำเนินงานมีมาตรฐาน มีหลักการดำเนินงานที่สามารถตรวจสอบได้ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพอย่างเป็นระบบ โดยมีครูประจำชั้นหรือครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงานและมีการประสานความร่วมมือกับทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา และดังที่ สุธิดา พงษ์สวัสดิ์ (2561) ที่ได้ให้ความหมายระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง กระบวนการดำเนินการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีขั้นตอนพร้อมด้วยวิธีการและเครื่องมือการทำงานที่ชัดเจน โดยมีครูที่ปรึกษาและบุคลากรทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษาร่วมกันเข้าไปแก้ไขปัญหาของผู้เรียนให้สอดคล้องกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีการพัฒนาตนเองและยังแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อใช้ในการดำเนินงานพัฒนานักเรียนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2558) และสอดคล้องกับงานวิจัยของสุนิสา มาสุข (2560) ที่ผลการวิจัยพบว่า การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดระยอง จำแนกตามระดับชั้นของครูที่ปรึกษา โดยภาพรวมและรายด้านมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เช่นกัน

2.3 ความคิดเห็นต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูที่ปรึกษาโรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตเบญจสิริ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน โดยภาพรวมและรายด้านทุกด้านมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เพราะครูทุกคนต้องพัฒนาตนเองอย่างเป็นระบบและต่อเนื่องเพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ

ระบบการดูแลช่วยเหลือที่มีต่อการพัฒนานักเรียน สถานศึกษา สังคม ตนเอง และสามารถให้ความช่วยเหลือนักเรียนตามหลักการของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้ ครูที่ปรึกษาที่มีประสบการณ์การทำงานมากกว่าจึงมีโอกาสดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้มากกว่าครูที่ปรึกษาที่มีประสบการณ์การทำงานน้อยกว่า ครูที่ปรึกษาที่มีประสบการณ์การทำงานมากกว่า มีการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนมากกว่า ครูที่ปรึกษาที่มีประสบการณ์การทำงานน้อยกว่า และสอดคล้องกับงานวิจัยของรุ่งนภา สุขสำแดง (2563) ที่ผลการวิจัยพบว่า ครูที่ปรึกษาที่มีประสบการณ์น้อย ยังไม่มีประสบการณ์ในการดำเนินงานยังขาดความรู้ ความเข้าใจในกระบวนการการดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ประกอบกับเอกสารในการจัดทำระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในด้านต่างๆ ยุ่งยากและซับซ้อนมากจึงทำให้ครูที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 10 ปี ยังดำเนินการไม่ถูกต้อง และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของพรศักดิ์ ผกการอง (2562) ที่ผลการวิจัยพบว่า การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 11 ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี จำแนกตามอายุราชการ โดยภาพรวมและรายด้านทุกด้านมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เช่นกัน

องค์ความรู้การวิจัย

องค์ความรู้การวิจัยครั้งนี้เป็นการสำรวจความคิดเห็นของครูที่ปรึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาโดยใช้หลักการตามคู่มือครูที่ปรึกษาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนและแนวทางการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนจัดทำเป็นแบบสอบถามแบบตรวจสอบรายการจำนวน 39 ข้อ 4 ด้าน 1) ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลและคัดกรองนักเรียน 2) ด้านการส่งเสริมและพัฒนาการเรียน 3) ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาการเรียน และ 4) ด้านการส่งต่อนักเรียน โดยผ่านการตรวจสอบคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (index of item-objective congruence : IOC) มีค่าดัชนีความสอดคล้อง เท่ากับ 0.98 แก้ไขปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญจัดทำแบบสอบถามฉบับที่ถูกต้อง นำไปทดลองใช้กับกลุ่มทดลองจำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย นำข้อมูลจากกลุ่มทดลองมาหาค่าความเชื่อมั่นได้ เท่ากับ 0.978 แล้วเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจริงที่เป็นครูที่ปรึกษาจำนวน 241 คน นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสถิติทางสังคมศาสตร์ โดยองค์ความรู้การวิจัยเป็นผลจากการเก็บข้อมูลจากครูที่ปรึกษา จำนวน 241 คน นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสถิติเพื่อสังคมศาสตร์ผลการวิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์การวิจัย พบว่า

1. ความคิดเห็นต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูที่ปรึกษาโรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตเบญจสิริ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก
2. ครูที่ปรึกษาเพศหญิงมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนมากกว่าครูที่ปรึกษาเพศชายในภาพรวมและรายด้านแตกต่างกันยกเว้นด้านการส่งต่อนักเรียน
3. ครูที่ปรึกษาที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกันมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนแตกต่างกันโดยครูที่มีประสบการณ์การทำงาน 10-20 ปี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการ

ดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสูงกว่า ครูที่มีประสบการณ์การทำงานต่ำกว่า 10 ปี ทั้งภาพรวมและรายด้านทุกด้าน สรุปดังในภาพที่ 1

ภาพที่ 1 องค์ความรู้การวิจัย

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 เพื่อเป็นการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลและคัดกรองนักเรียน โรงเรียนควรมีการกำกับติดตามให้ครูดำเนินการจัดทำระเบียนสะสมนักเรียนอย่างต่อเนื่องและเป็นปัจจุบัน

1.2 โรงเรียนควรจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาทักษะนักเรียน เพื่อพัฒนานักเรียนทุกกลุ่มอย่างเหมาะสมและเท่าเทียมกันเพื่อให้นักเรียนได้เข้าใจถึงความแตกต่างของแต่ละบุคคลและสภาพแวดล้อมอย่างแท้จริง

1.3 โรงเรียนควรมีกระบวนการเฝ้าระวังและแก้ไขปัญหานักเรียนเป็นขั้นตอนอย่างชัดเจน กำกับติดตามการปฏิบัติงานตามคู่มือระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนและประสานสร้างเครือข่ายความช่วยเหลือจากชุมชนและหน่วยงานต่างๆ เพื่อเฝ้าระวังพฤติกรรมของนักเรียนเพิ่มมากขึ้น

1.4 โรงเรียนควรจัดให้มีการนำเสนอกระบวนการขั้นตอน กรณีศึกษาที่มีการส่งต่อภายในและหรือภายนอกพร้อมกับข้อมูลผลการช่วยเหลือเบื้องต้น เพื่อให้ครูแลกเปลี่ยนเรียนรู้ถึงแนวทางวิธีการที่ดี ที่สุด ในการดำเนินการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรทำการวิจัยเกี่ยวกับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนกลุ่มสหวิทยาเขตอื่นๆ ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานครเขต 2 และโรงเรียน

ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ หรือปรับเปลี่ยนตัวแปรอื่นๆ ที่คาดว่าจะส่งผลต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

2.2 การทำวิจัยเกี่ยวกับข้อดีข้อจำกัดในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เพื่อพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). **แนวทางการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา**. กรุงเทพมหานคร: กระทรวงศึกษาธิการ.
- กษิฏพิงษ์ ไชยยาณกุล. (2563). **ความคิดเห็นของครูที่มีต่อระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนในกลุ่ม สหวิทยาเขตเบญจบุรพา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 กรุงเทพมหานคร**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- จันทร์ฉาย ไทยรัตน์. (2561). **การบริหารและการจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะที่ดีของนักเรียนโรงเรียนเชียงรายวิทยาคม อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- ณปิติ วงศ์ษา. (2559). **ความคิดเห็นของครูที่มีต่อระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนดอนเมืองทหารอากาศบำรุง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 แหล่งที่มา** http://www.edu-journal.ru.ac.th/AbstractPdf/2560-2-10845975_5814470621.pdf สืบค้นเมื่อ 28 ธ.ค. 2564.
- ดุษยา จิตตะยโสธร. (2551). **บทบาททางเพศ: ในทัศนะของนักจิตวิทยา**. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยหอการค้า. 28(1). 195-208.
- ธนิศา ศุภรสุคนธ์. (2562). **การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติ (พิบูลบำรุง)**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ธินันดา สิงห์แก้ว. (2562). **การพัฒนาแบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้วงจร PDC4: กรณีศึกษาโรงเรียนวัดป่าตึงห้วยยาบ อำเภอบ้านธิ จังหวัดลำพูน**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.
- ปรมาภรณ์ สนิธิ. (2560). **แนวทางการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนระดับประถมศึกษาของโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- พรศักดิ์ ผกากรอง. (2562). **การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 1 ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี**. วิทยานิพนธ์การศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. วิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.
- รุ่งนภา สุขสำแดง. (2563). **การศึกษาปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยาเขต 1**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.

-
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2558). ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเอกสารสรุปย่อองค์ความรู้สำหรับการพัฒนาทีมงานขับเคลื่อนระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อการก้าวอย่างยั่งยืน ปี 2552. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- สุธิดา พงษ์สวัสดิ์. (2561). การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนชะอำคุณหญิงเนื่องบุรี. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สุนิสา มาสุข. (2560). การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดระยอง. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สุภัทสร สุริยะ. (2562). การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสสังกัดกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยสยาม.
- Cohen J. (1977). *Statistical power for the behavioral sciences*. 2nd ed. New York: Academic Press.